

Pahkasika nappasi tiskiinkin ko-
mean 64-sivuisen albuminsa, oi-
kein romanttisella nelivärikan-
nella. Lehteä painettiin reilusti,
mutta se on myös myynyt hyvin.
Ja aina valpas sanomalehdistö
huomioi uusinmaan Pahkkisen
kerrassaan 1-ajaltia.

Tässä puutun vain albumin
sarjakuviin, joita oli ilahdutta-
van paljon. Miellyttävää on, et-
tä sarjat on todellakin käsi-
kirjoitettu tähän albumiin sopi-
viksi. Pahkasika on käyttänyt
myös monipuolisesti piirtäjiä,
ja tulos on aika hyvä. Sarja-
kuvien tarinan linja seuraa leh-
den muunkin huumorin linjaa.
Siis kohtalaisen mustaa.

Hannu Pyykkösen sarjoja on
monta. Tämä on pelkästään hyvä,
sillä sarjat ovat mainioita.
Hän kokeilee myös hiukan erilai-
sia tyylejä, tämän huomaa vaika-
kapa vertailemalla haudankaivaja
Honkkilasta ja Almasta kertovia
sivuja. Todella yksinkertaistet-
tua huumoria edustaa Jurpo,
hiukan tvhmänsorttinen poika.
Ehkäpä Jurpon syvin olemus jäh-
liian kiireiseltä lukijalta oi-
valtamatta.

Mutta hurjinta dögää tulee
kyllä vastaan Pyykkösen Salape-
räisissä tarinoissa. Vaikka si-
vu on pienine ruutuineen ja nai-
vin näköisine piirroksineen vä-
hemmän helppo luettava, luke-
minen kannattaa. Ensinnäkin tari-
noiden ideat on mainio, ne kerto-
vat ruumisauton kuljettajan,
hengenpelastajan, yövartijan ja
hikan vaivaaman Juhanan salape-
räisistä kokemuksista.

Hengenpelastaja Tauno istuu
rannalla ja kuulee avunhuutoja.
Hän syöksyy veteen, mutta ei
löydä ketään. Hän luulee kokeneen-
sa ylikuonnollisen kokemuksen,
mutta aamulla lukeekin lehdestä
rannallansa hukkuneen jonkun.
Mainiota vai mitä? Toinen piirros-
tyyli on tismalleen tarinoinhin

sopivaa. Simppeli tyyli korostaa
tarinoita, ei vie huomiota pois.
Tarkempi syynäily paljastaa sen
myös taiten tehdyksi.

Kolmanneksi jutut on toteutet-
tu hyvin. Juoni ja kuva synkkaa-
vat. Huomatkaa erityisesti teks-
ti, siinä on yksityiskohtia ja
se on luonnikasta tarinoinhin so-
pivaa.

Muina piirtäjinä ovat mm. Pau-
lus eli Pauli Heikkilä sekä Tilt
eli Heikki P. Miettinen. He ovat
kokeneita lehtien kuvittajia ja
viljelevät runsaasti kuvallisia
vitsejä.

Jukka Murtosaari osoittaa MAD-
lehden tyyllisellä ennen-nyt sar-
jalla taas kerran varman tyyllinsä
ja Jyrki Louhivuoren sarjakuvaksi
tekemistä vanhoista vitseistä
löytynee lehden mustin huumori.
"Isä, miksi en saanut lahjoja tä-
nä jouluna? - Sinä kuolet kui-
tenkin pian, sinulla on svööp".

Heikki Jokinen

